

เปลี่ยนห้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นห้องสร้างสรรค์การเรียนการสอนแบบเชิงรุก
Turning An English Traditional Classroom Into A Creative Classroom

For Proactive Learning And Teaching

ศิริกร โรจนศักดิ์ วาสนา จักรแก้ว และรัตนา กลิ่นจ้อย

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ลำปาง

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเชิงรุกในรายวิชาภาษาอังกฤษสะท้อนคิด ซึ่งจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ให้กับนักศึกษาสาขาธุรกิจการบิน และสาขาเทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ ในบทความนี้จะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเชิงรุกโดยมีหลักการที่เน้นบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนร่วมกัน โดยนำกิจกรรมมาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับการเรียนรู้ให้ตรงกับความต้องการและความถนัดของผู้เรียน โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นครูโค้ชหรือผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะให้กับนักศึกษาในการใช้ทักษะชีวิตร่วมกับหลักวิชาการในการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง

คำสำคัญ : การจัดการเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนรู้เชิงรุกและบูรณาการ

Abstract

This article aimed to introduce proactive/reflective English language teaching and learning in English for Reflective Thinking course for 28 Airline Business and Culinary Technology and Services students in the first semester of academic year 2019. The article described how Active Learning had helped promoting English learning interest and enthusiasm for learning, participating, and engaging. In addition, the emphasis on the process and integrated communicative activities instilled focused on collaborative learning and knowledge sharing as teacher being facilitator whose major role was to enhance learners' speaking and listening abilities through student-centric approach suitable to fit their skills. To sum up, at the end of the course English communication capacity (listening, speaking and responding) was overall, marginally improved because of their increased motivation.

Keywords: English learning management Proactive learning and integration

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 สิ่งที่ทำนายในการเปลี่ยนแปลงคือความท้าทายของโลกศตวรรษที่ 21 ที่พบว่า การมีวิทยาการก้าวกระโดด การมีทรัพยากรธรรมชาติจำกัด การมีวิถีชีวิตแบบสังคมเมือง เทคโนโลยีก้าวหน้าและราคาถูกรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์เปลี่ยนไป ความคาดหวังจากภาคธุรกิจและตลาดแรงงานต่อระบบการศึกษา การจัดการเรียนการสอนนอกจากผู้สอนจะจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ทางด้านต่างๆ แล้ว ผู้สอนควรจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความเพียรพยายามที่จะแสวงหาความรู้ให้ถึงที่สุดชอบความรู้ที่สามารถเข้าถึงได้
2. สามารถใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 2 ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ
3. พร้อมเผชิญปัญหาและสามารถเลือกวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม
4. มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะการทำงานแบบร่วมมือ ทักษะการเรียนรู้บริบทและสิ่งแวดล้อม
5. มีความรอบรู้ด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร

นอกจากนั้นทักษะที่ผู้สอนต้องใส่ใจ และเพิ่มเติมคือ ทักษะที่ผู้สอนต้องเป็นครูโค้ช ไม่ใช่เป็นครูผู้สอนที่ทำการสอนเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ผู้สอนก็เป็นผู้อำนวยความสะดวก ฉะนั้นผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องมีทักษะที่เรียกว่า Twenty-first century skills และต้องมีการเรียนที่เรียกว่า Transformative learning คือ เรียนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในตนเอง

การจัดการเรียนเชิงรุกจะเป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใด มีความสำคัญและมีความจำเป็นมากน้อยเพียงใดต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนการสอนเชิงรุก คือ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า (Sweeller, 2006) โดยผู้เรียนสามารถร่วมกิจกรรมการแสวงหาความรู้ที่ผู้สอนกำหนด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนเชิงรุกคือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำไป (Bonwell , 1991)

หลักการเรียนการสอนเชิงรุก

สมิทและราแกน (Smith & Ragan, 1999, pp. 125-126) ได้เสนอหลักการเรียนการสอนที่เน้นบทบาทของผู้เรียนหรือผู้สอนเป็นบทบาทนำในการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. ลักษณะของผู้เรียน ถ้าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ เท่ากัน พบว่าผู้เรียนที่มีลักษณะต่อไปนี้ ได้แก่ ระดับความรู้เดิม ความถนัดทางการเรียน กลวิธีการเรียนรู้ และความใส่ใจในการเรียนรู้ ถ้ามีมาก ควรใช้วิธีที่ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการเรียนรู้ แต่ถ้าผู้เรียนมีลักษณะต่อไปนี้คือ มีความวิตกกังวลมาก มีลักษณะ ฟังพาสงสัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว เช่น การช่วยเหลือจากผู้อื่น ควรใช้วิธี ที่ผู้สอนมีบทบาทนำในการเรียนการสอน

2. บริบทการเรียนรู้ ถ้าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ เท่ากันพบว่า หากเวลาสำหรับการเรียนรู้ มีจำกัด เป้าหมายการเรียนรู้ที่ผลสัมฤทธิ์มากกว่าวิธีการเรียนรู้ ผู้เรียนทุกคนคาดหวังให้มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ควรใช้วิธีที่ผู้สอนมีบทบาทนำในการเรียนการสอน แต่หากเป้าหมาย การเรียนรู้คือวิธีการเรียนรู้ ควรใช้วิธีที่ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทนำในการเรียนรู้

3. ภาระงานเพื่อการเรียนรู้ ถ้าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ เท่ากันพบว่า หากเป็นภาระงานที่ เน้นการพัฒนาทักษะทางปัญญาระดับสูงหรือทักษะการแก้ปัญหา ควรให้ผู้เรียนมีบทบาทนำ หากปัญหา มีความซับซ้อนมากผู้สอนควรเข้าไปมีบทบาทชี้แนะช่วยเหลือ หากงานที่มอบหมายอาจทำให้เกิด อันตรายแก่ร่างกาย กระทบต่ออารมณ์ ความรู้สึก หรือต้องใช้สมรรถภาพระดับสูงจำเป็นต้องให้ผู้สอน เข้าไปมีบทบาทนำในการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทนำให้มากที่สุด ยกเว้นหากมีข้อจำกัดดังที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ความเข้าใจ พัฒนาทักษะและมีความ เชื่อมั่นในศักยภาพการเรียนรู้ของตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตติรัตน์ รักษาศรี (2557) พบว่าบทบาทของครูแบบ Active Learning มีดังนี้

1. จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย
3. สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และมีการเจรจาโต้ตอบ
4. ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับความสามารถในการแสดงออก และความคิดของผู้เรียน
5. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มผู้เรียน
6. เสริมแรงบวกด้วยคำชม และสร้างโอกาสในการเผยแพร่ผลงานของผู้เรียน

โดยได้กำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้ ได้แก่

1. ผู้เรียน
 - 1.1 ต้องแสดงบทบาทสมมติเพื่อการฝึกทักษะการสื่อสารและทักษะการแก้ไขปัญหา
 - 1.2 หาความรู้นอกห้องเรียน เช่น ลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ
 - 1.3 คิดเองเป็น ลงมือปฏิบัติเป็น และแก้ปัญหาเป็น
 - 1.4 สามารถประยุกต์และสร้างสรรค์ผลงานต่างๆได้
 - 1.5 เรียนอย่างมีความสุข และมีความกระตือรือร้น

2. ผู้สอน

- 2.1 เป็นครูโค้ช หรือเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ และออกแบบการสอน
- 2.2 เพิ่มเติมประสบการณ์ใหม่ๆ เช่น การยกตัวอย่างจากประสบการณ์จริง
- 2.3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น Role plays Pair discussion Partners Team project Games ฯลฯ
- 2.4 เสริมแรงบวกด้วยการเพิ่มคำชม และมอบรางวัล
- 2.5 จัดกิจกรรมเสริมห้องเรียนและหาแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมประสบการณ์จริง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. การใช้กรณีศึกษา (Case Study) เป็นวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์สถานการณ์แวดล้อมเฉพาะเรื่อง อาจเป็นเรื่องสมมติหรือชีวิตจริงที่อธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นหรือหลายคนกำลังประสบอยู่ การใช้กรณีศึกษาจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมพิจารณา แสดงความรู้สึก เพื่อสรุปปัญหา แนวคิด และแนวทางแก้ปัญหา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหา และสภาพความเป็นจริงที่ลึกซึ้ง พัฒนาความคิดทักษะการแก้ปัญหา การประยุกต์ความรู้เดิม สร้างความเชื่อมั่นว่าการตัดสินใจ และสร้างแรงจูงใจที่จะเรียนสิ่งอื่นต่อไป

2. เกม (Games) ในการใช้เกมช่วยสอนในเรื่องคำศัพท์กิจกรรมที่ใช้ผู้เล่นหนึ่งคนหรือมากกว่า ช่วยให้ผู้เรียนสนุก ตื่นเต้นมีส่วนร่วมและกระตุ้นให้เรียนรู้ ช่วยพัฒนาทักษะแก้ปัญหา สื่อสาร การฟังความร่วมมือซึ่งกันและกัน ผู้สอนสามารถใช้เกมในการเสริมแรง ทบทวน สอนข้อเท็จจริง ทักษะและมโนทัศน์ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน ผู้เรียนอ่อนและเก่งสามารถทำงานร่วมกันได้ดี ทำให้ผู้เรียนอ่อนเกิดกำลังใจในการเรียนมากขึ้น ทั้งอาจใช้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ เช่น การเล่นเกมต่อคำ การเล่นเกมลาสเวกัส การเล่นเกมแบดเทิลชิพ เพื่อฝึกทักษะในการวางแผน การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

3. การอภิปรายกลุ่ม (Group discussion) เป็นกลวิธีที่จัดให้มีขึ้นเพื่อใช้พิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยมีการนำข้อปัญหา และแง่คิดต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ มากล่าวให้ช่วยกันแสดงความคิดเห็น หรือช่วยขบคิดเกี่ยวกับข้อปัญหานั้น เพื่อหาข้อสรุป ทุกคนมีส่วนร่วมในการพูดออกความเห็นอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแยกผู้พูดและผู้ฟัง เป็นวิธีที่ทำให้เกิดผลดีมากมายเพราะเป็นการเริ่มจากความรู้พื้นฐานของผู้เรียนไปสู่ประสบการณ์ใหม่ ช่วยพัฒนาเจตคติ กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคนจากการทำงานเป็นกลุ่ม ใช้กระบวนการที่นำผู้เรียนได้คิดสื่อสาร และแบ่งปันความเข้าใจในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษร่วมกัน เช่น การคิดค้นสูตรอาหารและการนำเสนอเมนูอาหารใหม่ๆ การวางแผนในการจัดบริการบนเครื่องบิน เป็นต้น

4. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นกลวิธีที่ช่วยฝึกผู้เรียนในการแสดงออกทางทักษะและเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ของผู้เรียนในการแสดงบทบาทที่ได้รับ ที่บุคคลที่อยู่ในสถานการณ์หนึ่งๆ นั้นรู้สึกอย่างไร

และเพื่อเป็นการให้ข้อมูลสำหรับอภิปรายต่อไป โดยผู้สอนจัดให้มีการแสดงในสถานการณ์ที่คล้ายชีวิตจริง ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นผู้เกี่ยวข้องที่อยู่ในสถานการณ์นั้น สิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เจตคติและค่านิยม คือ การอภิปรายหลังการแสดง นอกจากเป็นผู้สังเกตการณ์แล้ว ผู้สอนจะเป็นผู้นำอภิปราย ผู้กำหนดบทบาท ผู้ควบคุมเวลา และช่วยแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการแสดงบทบาทสมมติ โดยองค์ประกอบหลักของการแสดงบทบาทสมมติจะประกอบด้วย บุคคลที่เกี่ยวข้อง ประเด็นปัญหาที่จะทำความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลา และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ เช่น การแสดงบทบาทผู้ให้บริการและผู้รับบริการบนเครื่องบิน เป็นต้น

5. การทำงานกลุ่ม (Small Group Work) เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อย ๆ พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น วิธีนี้ประสบผลสำเร็จเมื่อผู้เรียนมีการสะท้อนความคิดในสิ่งที่เรียน หรือประสบการณ์ที่ได้รับ เช่น การแบ่งกลุ่มให้นักศึกษาได้ศึกษาบทความหรือกรณีศึกษาที่เป็นประเด็นร้อนในแต่ละเดือน เพื่อให้นักศึกษาได้คิด วิเคราะห์ และร่วมกันอภิปรายและหาแนวทางหรือคำตอบในการแก้ไขปัญหาหรือสถานการณ์นั้น ๆ

6. Jigsaw Group ผู้สอนมอบหมายให้แต่ละกลุ่มศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนเข้าใจ แล้วแยกไปตั้งกลุ่มใหม่ที่สมาชิกมาจากกลุ่มที่ไม่ซ้ำกัน ต่อจากนั้นจึงให้สมาชิกแต่ละคนเผยแพร่ความรู้ที่มีแก่สมาชิกของกลุ่มที่รวมกันใหม่จนครบทุกคน เช่น ผู้สอนนำเนื้อหาให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มและให้กลุ่มแบ่งบทบาทหน้าที่กัน และนำความรู้ที่ได้มาแบ่งปันกัน ซึ่งเป็นการฝึกในการทำงานเป็นทีม และฝึกการเรียนรู้แบบเสาะแสวงหา

7. Think-Pair-Share ผู้สอนตั้งปัญหา ผู้เรียนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อนสัก 4-5 นาทีต่อมาจับคู่กับเพื่อน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน หลังจากนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงสุ่มเรียกมานำเสนอหน้าชั้น

8. Trade of Problem โดยการแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มจะได้บัตรคำถามไม่เหมือนกันให้แต่ละกลุ่มเขียนคำตอบที่บัตรคำถามด้านหลัง เสร็จแล้วส่งให้เพื่อนกลุ่มอื่น ในขณะเดียวกันกลุ่มตนเองก็ได้รับบัตรคำถามจากกลุ่มอื่น โดยยังไม่ให้ดูคำตอบ ให้สมาชิกในกลุ่มอ่านคำถาม และร่วมกันคิดหาคำตอบ เมื่อได้คำตอบแล้วให้พลิกดูคำตอบของกลุ่มก่อนหน้านี้ ถ้าคำตอบตรงกันไม่ต้องเขียนอะไรเพิ่มเติม แต่ถ้าคำตอบของกลุ่มไม่เหมือนกับคำตอบกลุ่มอื่น ให้เขียนคำตอบลงหลังบัตรคำถามนั้นเป็นอีกคำตอบหนึ่ง และให้ยื่นบัตรคำถามส่งให้กลุ่มอื่นต่อไป ในขณะเดียวกันก็รับบัตรคำถามของกลุ่มอื่นมา ให้ทำเช่นเดียวกันนี้จนครบ ผู้สอนรวบรวมบัตรคำถามที่มีคำตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ ให้ทั้งห้องร่วมอภิปรายหาคำตอบที่เป็นที่ยอมรับของทั้งห้อง

9. Concept Map แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม แจกปากกาและแผ่นใสให้ ให้แต่ละกลุ่มเขียนประเด็นหลักที่ได้เรียนรู้ใส่ตรงกลางแผ่นใส พร้อมทั้งเขียนวงกลมล้อมรอบและเขียนประเด็นรองที่เกี่ยวข้องแล้ววงกลมล้อมรอบเช่นกัน แล้วเชื่อมโยงกับวงกลมประเด็นหลัก ซึ่งจะได้รูปร่างคล้ายลูกโซ่ต่อๆ กัน เป็นแบบใยแมงมุมหรือเป็นรูปดาว ซึ่งการดูภาพแบบแผนภูมิเช่นนี้จะทำให้จดจำได้ง่ายหรือเข้าใจได้ง่าย

10. Student Summary of Student Answer ให้ผู้เรียนสรุปคำตอบของเพื่อนร่วมชั้นที่ได้กล่าว หรือเขียนไปแล้ว โดยวิธีการนี้สามารถใช้เป็นวิธีการที่ตรวจสอบความสนใจของผู้เรียนในห้องเรียนได้อีกด้วย

บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

การจัดการเรียนการสอนครูเป็นผู้มีบทบาทในการอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ซึ่ง Lorenzen (2001, p. 5) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. ผู้สอนมีการสอบถามและพูดคุยกับผู้เรียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการตื่นตัวและพร้อมที่จะเรียนรู้ เช่น ก่อนที่จะทำกิจกรรมผู้สอนได้มีการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนได้คิด และตัดสินใจในการวางแผนว่าจะนำเสนอหรือตอบคำถามให้กับผู้สอนอย่างไร
2. จัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้
3. ให้มีการอภิปราย การตั้งคำถาม และการเขียนเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วม
4. ให้เวลานักเรียนในการค้นหาคำตอบ ไม่เร่งรีบเอาคำตอบจากนักเรียน
5. ให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีส่วนร่วมเพื่อสร้างแรงจูงใจ
6. ให้เวลากับนักเรียนในช่วงท้ายคาบเพื่อให้นักเรียนถามคำถาม

ผลการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสะท้อนคิด พบว่า

1. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน พร้อมทั้งฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถเป็นได้ทั้งผู้นำ และผู้ตามได้ โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
2. ผู้เรียนกล้าที่จะคิดนอกกรอบ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะเชิงความคิดสร้างสรรค์ และได้สร้างผลงานที่ภาคภูมิใจของตนเองและกลุ่มเพื่อน
3. ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น ทำให้มีบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี และสนุกสนาน และมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
4. ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางการวางแผน การคิด การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการเกี่ยวกับการบริการด้วยใจ การบริการบนเครื่อง จากกิจกรรมภายในห้องเรียน และกิจกรรมศึกษาดูงานนอกห้องเรียน

ในห้องเรียนของผู้สอนภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญ ดังนั้นผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเรียนรู้แบบเชิงรุก ในรูปแบบต่างๆได้ ซึ่งทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนนั้นไม่น่าเบื่อ ทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ และเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ได้คิด วิเคราะห์ ประเมินค่า และรู้จักการแก้ปัญหา จากภาพรวมของการจัดการเรียนการสอนข้างต้นเป็นอีก

แนวทางหนึ่งที่คุณสอนสามารถนำไปปรับใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้

สรุป

การจัดการเรียนการสอนเชิงรุกในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสะท้อนคิดเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนที่เน้น 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยมีอาจารย์ผู้สอนทำหน้าที่เป็นครูโค้ชหรืออาจารย์ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา โดยนำหลักการจัดการเรียนเชิงรุก และกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกมาบูรณาการเข้าด้วยกัน โดยเน้นให้นักศึกษาเป็นผู้ลงมือกระทำโดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้เสริมแรงบวกและให้กำลังใจและช่วยสรุปกิจกรรมผ่านกระบวนการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการคิด การตัดสินใจ การประเมินค่า และการนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

Bonwell, J.A. Eison.(1991). **Active Learning: Creating Excitement in the Classroom**. ERIC Digest.Washington D.C.: ERIC Clearinghouse on Higher Education.

Lorenzen, M. (2001). **Active Learning and Library Instruction**. Retrieved June 16, 2015 from <http://www.libraryinstruction.com.active.html>

Smith, P. & Ragan, T. (1999). **Instructional design**. New Jersey: Merrill Prentice Hall, 2da Edición
Universidad Nacional Abierta, Universidad Pedagógica Experimental Libertador (1992) .
Planificación de la Instrucción. Caracas: Autor1999, pp. 125-126)

Sweller, J. (2006). **The worked example effect and human cognition: Learning and Instruction**.
New Jersey: Educational Technilogies.

ฐิติรัตน์ รักษาศรี. (2557). **เรียนภาษาอังกฤษให้สนุกกับการเรียนการสอนแบบ Active Learning**. สาขาวิชา
ภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.